BESLUIT (EU) 2015/810 VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2015

betreffende steunmaatregel SA.20326 (2013/C) (ex 2012/NN) door België ten uitvoer gelegd

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 130)

(Slechts de teksten in de Franse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 108, lid 2, eerste alinea ([1]),

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben uitgenodigd hun opmerkingen te maken ([2]) en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCESVERLOOP

(1) Bij brief van 7 oktober 2011 heeft de Europese Commissie de Belgische autoriteiten erover geïnformeerd dat steunmaatregel N 649/2005 — „Maatregelen houdende gedeeltelijke vrijstelling van bedrijfsvoorheffing voor O&O" (hierna „de regeling" genoemd) — zou worden gecontroleerd.

(2) Bij brieven van 7 oktober 2011, 2 februari 2012 en 6 januari 2013 heeft de Commissie om informatie over de tenuitvoerlegging van de regeling verzocht. Zij heeft de Belgische autoriteiten met name verzocht haar de lijst te bezorgen van de ondernemingen die in 2009 en in 2010 meer dan 200 000 EUR aan steun hebben ontvangen. De Belgische autoriteiten hebben geantwoord bij brieven van 17 november 2011, 2 mei en 4 juni 2012, en 23 mei 2013.

(3) Tevens heeft op 13 juni 2013 een bijeenkomst van de diensten van de Commissie met de Belgische autoriteiten plaatsgevonden.

(4) Bij brief van 4 december 2013 heeft de Commissie België haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 108, lid 2, VWEU (hierna „formele onderzoeksprocedure" genoemd), meegedeeld (hierna „besluit tot inleiding" genoemd) ([3]).

(5) De Belgische autoriteiten hebben bij brieven van 3 maart, 1 april, 4 juli en 27 juli 2014 hun opmerkingen en antwoorden op de in het besluit tot inleiding gestelde vragen ingediend. Bij brieven van 17 september, 17 oktober en 21 november 2014 hebben zij aanvullende informatie verstrekt. Op 21 november 2014 beschikte de Commissie over alle informatie die zij nodig had om de verenigbaarheid van de regeling met de interne markt te beoordelen.

(6) De bvba D39S heeft op 9 april 2014 haar opmerkingen ingediend. Bij brief van 16 mei 2014 heeft de Commissie die opmerkingen aan de Belgische autoriteiten overgemaakt. Die hebben daarover geen opmerkingen ingediend.

2. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

2.1. Doel van de maatregel

(7) De regeling is goedgekeurd bij Besluit C(2006) 2941 final van de Commissie van 4 juli 2006 ([4]) (hierna „besluit" genoemd).

([1]) Per 1 december 2009 is artikel 87, respectievelijk 88 van het EG-Verdrag artikel 107, respectievelijk 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) geworden. De betreffende bepalingen in beide Verdragen zijn in wezen identiek. In het kader van het onderhavige besluit moeten verwijzingen naar artikel 107, respectievelijk 108 VWEU waar nodig worden begrepen als verwijzingen naar artikel 87, respectievelijk 88 van het EG-Verdrag. Met het VWEU werden ook enkele terminologische wijzigingen ingevoerd, zoals de vervanging van „Gemeenschap" door „Unie", „gemeenschappelijke markt" door „interne markt" en „Gerecht van eerste aanleg" door „Gerecht". In het onderhavige besluit wordt de terminologie van het VWEU gebruikt.

([2]) PB C 69 van 7.3.2014, blz. 122.

([3]) Zie voetnoot 2.

([4]) PB C 209 van 31.8.2006, blz. 10.

(8) De regeling voorzag in de volgende drie maatregelen:

a) de vrijstelling voor de tewerkstelling van onderzoekers in onderzoeksprojecten die worden uitgevoerd in samenwerking met universiteiten of hogescholen (hierna „maatregel 1" genoemd) voorzag in een vrijstelling van 50 % van de bedrijfsvoorheffing ten gunste van ondernemingen die een loon betalen aan onderzoekers die werken in onderzoeksprojecten ter uitvoering van samenwerkingsovereenkomsten die zijn gesloten met in de Europese Economische Ruimte gevestigde universiteiten of hogescholen ([5]). Het budget voor maatregel 1 was geraamd op 34 miljoen EUR;

b) de vrijstelling voor de tewerkstelling van onderzoekers met bepaalde diploma's (hierna „maatregel 2" genoemd) voorzag in een vrijstelling van 25 % van de bedrijfsvoorheffing ten gunste van ondernemingen die een loon betalen aan onderzoekers die bepaalde wetenschappelijke diploma's hebben ([6]). Het budget voor maatregel 2 was geraamd op 62 miljoen EUR;

c) de vrijstelling voor Young Innovative Companies (hierna „maatregel 3" genoemd) voorzag in een vrijstelling van 50 % van de bedrijfsvoorheffing ten gunste van ondernemingen die tot de categorie van Young Innovative Company ([7]) behoren en die een loon betalen aan hun wetenschappelijk personeel. Het budget van maatregel 3 was geraamd op 20 miljoen EUR.

(9) De bedrijfsvoorheffing is een belasting die door iedere werkgever aan de bron op het loon van de werknemer wordt ingehouden en in de Schatkist wordt gestort. De drie in overweging 8 genoemde maatregelen stellen de betrokken ondernemingen vrij van de verplichting tot het betalen van een deel van de bedrijfsvoorheffing die op de lonen van de in overweging 8, onder a) en b), genoemde onderzoekers en het in overweging 8, onder c), genoemde wetenschappelijk personeel wordt ingehouden.

(10) In het besluit was de Commissie van oordeel dat maatregel 1 en maatregel 2 algemene maatregelen waren en dus geen staatssteun vormden in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU.

(11) Maatregel 3 is wel als staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, aangemerkt en is na onderzoek verenigbaar geacht met de interne markt, gelet op de criteria van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie ([8]).

(12) In artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 70/2001 zijn de voorschriften vastgesteld voor steun voor onderzoek en ontwikkeling. Maatregel 3 is aangemerkt als steun voor O&O-projecten met als in aanmerking komende kosten de kosten voor personeel dat zich met een onderzoeksproject bezighoudt ([9]). Het in aanmerking genomen plafond voor de steunintensiteit, namelijk 35 %, is het plafond dat geldt voor preconcurrentiële ontwikkelingsprojecten ([10]).

2.2. **Redenen voor de inleiding van de formele onderzoeksprocedure**

(13) Uit de controle bleek dat de Belgische rechtsbepalingen ter invoering en uitvoering van maatregel 3 onregelmatigheden bevatten. Om die reden heeft de Commissie de formele onderzoeksprocedure ingeleid, gelet op de volgende elementen:

a) België had verzuimd de nodige maatregelen vast te stellen om zijn wetgeving in overeenstemming met het Unierecht te brengen. De relevante nationale bepalingen verwezen in het geheel niet naar de in de regelgeving van de Unie omschreven onderzoekscategorieën. Pas in juni 2013 heeft België zijn wetgeving in overeenstemming gebracht ([11]);

b) België had verzuimd de regeling aan te passen teneinde die vóór 1 januari 2008 in overeenstemming te brengen met de door de Commissie voorgestelde en door België aanvaardde nuttige maatregelen ([12]);

([5]) Zie overweging 5 van het besluit van 4 juli 2006.
([6]) Zie overweging 8 van het besluit van 4 juli 2006.
([7]) Zie overweging 12 van het besluit van 4 juli 2006.
([8]) Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33).
([9]) Zie overweging 26 van het besluit van 4 juli 2006.
([10]) Zie artikel 5 bis, lid 3, onder c), van Verordening (EG) nr. 70/2001, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 364/2004 van de Commissie van 25 februari 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001 wat betreft uitbreiding van het toepassingsgebied tot steun voor onderzoek en ontwikkeling (PB L 63 van 28.2.2004, blz. 22).
([11]) Zie overwegingen 17 en volgende van het besluit tot inleiding.
([12]) Brief van de Brusselse hoofdstedelijke regering van 22 februari 2008, brief van de Waalse regering van 17 maart 2008 en brief van de Vlaamse regering van 3 juli 2007.

c) België had verzuimd de wijzigingen alsook de verlenging van de regeling bij de Commissie aan te melden, waardoor onrechtmatige steun is toegekend ([13]), en

d) België had verzuimd om in het kader van de „monitoring" voldoende informatie over de individueel verleende steun te verstrekken.

(14) De Commissie heeft in het besluit tot inleiding ook vraagtekens geplaatst bij de toepasselijke rechtsgrondslag voor de beoordeling van de verenigbaarheid met de interne markt van de in het kader van de regeling onrechtmatig verleende steun. In overweging 40 van het besluit tot inleiding heeft zij geconcludeerd dat die steun moest worden getoetst aan de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie (hierna „O&O&I-steunkader" ([14]) genoemd).

3. OPMERKINGEN VAN DE BELGISCHE AUTORITEITEN

(15) In de loop van de monitoring hebben de Belgische autoriteiten erkend dat zij hebben verzuimd de nationale wetgeving te wijzigen om daarin een verwijzing naar de in overweging 13, onder a), genoemde onderzoekscategorieën op te nemen, en zij noch de wijzigingen van de regeling (omdat zij ervan uitgingen dat die spoorden met de geest van het besluit), noch de verlenging van de regeling tot na 4 juli 2011 hebben aangemeld.

(16) Bij brieven van 3 maart en 1 april 2014 hebben de Belgische autoriteiten de Commissie de lijst verstrekt van ondernemingen die tussen 2006 en 2013 een vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing hebben genoten (laatste beschikbare fiscale gegevens). In die periode hebben 231 ondernemingen van de regeling geprofiteerd.

(17) In hun brief van 3 maart 2014 hebben de Belgische autoriteiten tevens gemeld dat zij de verenigbaarheid van de regeling met Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie ([15]) onderzochten, en met name met artikel 25 daarvan aangaande steun voor onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten. De Belgische autoriteiten hebben het resultaat van dat onderzoek niet aan de Commissie meegedeeld.

4. OPMERKINGEN VAN DERDEN

(18) De vennootschap D39S, centrum voor onderzoek en ontwikkeling in de sectoren elektronica en telecommunicatie, heeft aangevoerd dat de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing een belangrijke steun vormt waardoor innovatieve starters extra personeel kunnen aanwerven. Dankzij het voordeel van de vrijstelling kon zij haar activiteit op het gebied van onderzoek en ontwikkeling versterken, terwijl zij snel op de vragen van de markt kon blijven inspelen.

5. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

5.1. Bestaan van staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU

(19) Volgens artikel 107, lid 1, VWEU, zijn „steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de interne markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt".

(20) Om een nationale maatregel als staatssteun te kunnen aanmerken, moet dus aan elk van de volgende voorwaarden zijn voldaan: i) met de betrokken maatregel wordt een economisch voordeel aan de begunstigde ervan verleend; ii) dit voordeel wordt door de overheid verleend; iii) dit voordeel is selectief, en iv) de betrokken maatregel vervalst de mededinging of dreigt die te vervalsen en kan het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden.

(21) In casu is de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing ten gunste van Young Innovative Companies een fiscale maatregel die met staatsmiddelen wordt bekostigd. De maatregel is enkel bedoeld voor de ondernemingen die voldoen aan de definitie van Young Innovative Company en is bijgevolg selectief. De maatregel draagt bij aan de financiering van de kosten van onderzoek en ontwikkeling van die ondernemingen en verleent hun dus een economisch voordeel. Tot slot zijn de begunstigde ondernemingen actief op markten die zijn opgesteld voor handel binnen de Europese Unie, zodat de maatregel de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden.

(22) De regeling is in het besluit als staatssteun aangemerkt ([16]). De Belgische autoriteiten hebben die kwalificatie niet betwist in het kader van de monitoring.

([13]) Zie overwegingen 22 tot en met 27 van het besluit tot inleiding.
([14]) PB C 323 van 30.12.2006, blz. 1.
([15]) Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PB L 187 van 26.6.2014, blz. 1).
([16]) Zie overweging 21 van het besluit van 4 juli 2006.

5.2. **Rechtmatigheid van de steun**

(23) De Commissie heeft in het besluit tot inleiding vastgesteld dat België noch de verhoging van het percentage van de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing (verhoging van 50 tot 75 % bij de economische herstelwet van 27 maart 2009 en van 75 tot 80 % bij de wet van 17 juni 2013 houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling), noch de verlenging van de regeling vanaf 4 juli 2011 (het besluit betrof een initiële duur van vijf jaar) heeft aangemeld, en bijgevolg onrechtmatige steun heeft toegekend. België heeft die beoordeling niet betwist en heeft in de loop van de formele onderzoeksprocedure informatie verstrekt over de steun die is verleend aan de door de regeling begunstigde ondernemingen en waarover de Commissie diende te beschikken om de verenigbaarheid te beoordelen.

5.3. **Beoordeling van de verenigbaarheid van de steun met de interne markt**

(24) In overweging 40 van het besluit tot inleiding was de Commissie tot de slotsom gekomen dat de verenigbaarheid van de regeling moest worden getoetst op basis van het O&O&I-steunkader, waarbij werd opengelaten welk artikel toepasselijk was: de bepalingen betreffende steun voor O&O-projecten (punt 5.1 van het O&O&I-steunkader), of de bepalingen betreffende steun voor innovatieve starters (punt 5.4 van het O&O&I-steunkader), daar de regeling voor die specifieke categorie ondernemingen lijkt te zijn bedoeld.

5.3.1. *Methode*

(25) Zoals vermeld in overweging 16 van het onderhavige besluit hebben de Belgische autoriteiten aangegeven dat in de hele betrokken periode 231 ondernemingen van de regeling hebben geprofiteerd. De analyse van de gegevens heeft de volgende resultaten opgeleverd:

a) 183 ondernemingen hebben per periode van drie jaar in de hele betrokken periode minder dan 200 000 EUR aan steun ontvangen. Omdat die steun onder de de-minimisregeling van Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie ([17]) valt, is ze uit de beoordeling weggelaten.

b) voor de 48 overblijvende ondernemingen, die meer dan 200 000 EUR aan steun hebben ontvangen, is een diepgaande beoordeling verricht. Voor die ondernemingen hebben de Belgische autoriteiten de volgende informatie verstrekt:

— de onderzoekscategorieën waarin de projecten van de begunstigde ondernemingen vielen (om te kunnen controleren of de voorwaarden van punt 5.1 van het O&O&I-steunkader zijn nageleefd);

— de methode voor de berekening van de steunintensiteit, met voorbeelden daarvan (om te kunnen controleren of de voorwaarden in punt 5.1 van het O&O&I-steunkader zijn nageleefd);

— de datum van oprichting van elke onderneming (om te kunnen controleren of de eerste voorwaarde van punt 5.4 van het O&O&I-steunkader is nageleefd);

— het percentage van de uitgaven dat aan onderzoek en ontwikkeling is besteed (om te kunnen controleren of de tweede voorwaarde in punt 5.4 van het O&O&I-steunkader is nageleefd);

— van het totale bedrag dat door elke onderneming is ontvangen, het deel dat onder maatregel 3 valt (en dus als staatssteun wordt beschouwd) en het deel dat onder maatregel 1 en maatregel 2 valt (om te kunnen controleren of de derde voorwaarde van punt 5.4 van het O&O&I-steunkader is nageleefd).

(26) Door de analyse van dat laatste gegeven (deel van de totale ontvangen steun dat onder maatregel 3 valt) kon de beoordeling in omvang worden beperkt, omdat het op basis van maatregel 3 ontvangen steunbedrag immers lager was dan het totale door de Belgische autoriteiten meegedeelde bedrag (dat op basis van de volledige regeling was ontvangen). Voor wat de onderzochte periode betreft, ontvingen van de 48 in overweging 25, onder b), bedoelde ondernemingen 14 ondernemingen meer dan 200 000 EUR aan steun op basis van maatregel 3.

5.3.2. *Beoordeling in het licht van de bepalingen inzake steun voor O&O-projecten (punt 5.1 van het O&O&I-steunkader)*

(27) Punt 5.1 van het O&O&I-steunkader vermeldt de criteria waaraan steun voor O&O-projecten moet voldoen om als verenigbaar met de interne markt te kunnen worden aangemerkt:

([17]) Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun (PB L 379 van 28.12.2006, blz. 5).

a) punt 5.1.1 preciseert dat „het gesteunde deel van het onderzoeksproject volledig binnen één of meer van de volgende onderzoekscategorieën moet vallen: fundamenteel onderzoek, industrieel onderzoek, experimentele ontwikkeling".

In het koninklijk besluit van 23 maart 2014 ([18]) is voortaan bepaald dat het de POD Wetenschapsbeleid is die bij het onderzoek van het dossier „de beschrijving van de onderzoeks- of ontwikkelingsprojecten of -programma's waarvoor het advies wordt gevraagd" controleert en die dus moet nagaan of de projecten in een van de onderzoekscategorieën vallen waarin het O&O&I-steunkader en de wet voorzien. Voor de 48 ondernemingen waarvoor een diepgaand onderzoek is verricht, hebben de Belgische autoriteiten een beschrijving van de uitgevoerde activiteiten op het gebied van onderzoek en ontwikkeling verstrekt en de onderzoekscategorie aangewezen waarin die projecten vallen. De Commissie heeft kunnen vaststellen dat de uitgevoerde projecten in één van de drie categorieën vielen waarin het O&O&I-steunkader voorziet en heeft geconcludeerd dat de voorwaarde van punt 5.1.1 van dit kader was nageleefd.

b) In punt 5.1.2 van het O&O&I-steunkader zijn de basissteunintensiteiten vermeld (25 % voor experimentele ontwikkeling). Die bedragen kunnen in sommige gevallen worden verhoogd, met name wanneer de steun voor kmo's is bestemd (punt 5.1.3, onder a), van het O&O&I-steunkader).

In hun brief van 3 maart 2014 hebben de Belgische autoriteiten aanvullende informatie verstrekt over de twee verhogingen van het tarief van de voorheffing waardoor de toepasselijke fiscale vermindering tot 80 % werd verhoogd, en met name over de eerbiediging van de in het besluit vastgestelde steunintensiteiten. Door toepassing van de door de Commissie in haar besluit voorgestelde berekeningsmethode konden de Belgische autoriteiten aantonen dat een verhoging van het percentage van de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing tot 80 % tot een maximale steunintensiteit van 28,28 % leidde. Zij hebben tevens nadere informatie verstrekt over de steunintensiteiten voor de ondernemingen waarvoor een diepgaande controle is verricht. De Commissie heeft vastgesteld dat dit percentage in overeenstemming is met punt 5.1.3 van het O&O&I-steunkader, dat voorziet in een maximale steunintensiteit van 35 % voor middelgrote ondernemingen en 45 % voor kleine ondernemingen in het geval van experimentele ontwikkeling. Die steunintensiteiten worden verhoogd in het geval van industrieel of fundamenteel onderzoek.

c) In punt 5.1.4 van het O&O&I-steunkader worden de in aanmerking komende kosten nader omschreven. In overweging 16 van het besluit tot inleiding had de Commissie opgemerkt dat de desbetreffende bepalingen van nationaal recht weliswaar de personeelscategorieën vermelden die vrijstelling kunnen genieten, maar niet preciseren hoe de belastingdiensten kunnen nagaan of die personeelsleden wel degelijk op een O&O-project zijn tewerkgesteld.

In het Koninklijk Besluit van 23 maart 2014 is voortaan bepaald dat de POD Wetenschapsbeleid bij het onderzoek van het dossier, op basis van de door de aanvragende ondernemingen verstrekte elementen, de „elementen controleert die aantonen dat de werknemer zal tewerkgesteld zijn in onderzoeks- of ontwikkelingsprojecten of -programma's". De Commissie heeft vastgesteld dat de relevante nationale wetgeving en de toepassing daarvan door de Belgische autoriteiten in overeenstemming zijn met de bepalingen van punt 5.1.4 van het O&O&I-steunkader.

Voor de 48 ondernemingen waarvoor een diepgaand onderzoek is verricht, hebben de Belgische autoriteiten de door die ondernemingen ontwikkelde projecten beschreven en opgegeven aan hoeveel en aan welke soorten personeelsleden de vrijstelling is toegekend.

(28) Gelet op hetgeen voorafgaat, concludeert de Commissie dat de uit hoofde van maatregel 3 verleende steun in overeenstemming is met punt 5.1 van het O&O&I-steunkader.

5.3.3. *Analyse in het licht van de bepalingen inzake steun voor innovatieve starters (punt 5.4 van het O&O&I-steunkader)*

(29) In het besluit tot inleiding had de Commissie verklaard dat „aangezien de regeling steun verleent aan Young Innovative Companies, het onderzoek naar de verenigbaarheid ervan ook meer in het bijzonder is uitgevoerd op grond van punt 5.4 van het O&O&I-steunkader, dat betrekking heeft op steun voor innovatieve starters" (overweging 46). De Commissie betwijfelde echter of de door de regeling begunstigde ondernemingen voldeden aan alle voorwaarden van punt 5.4 (kwalificatie als kleine onderneming, bestaansduur, percentage van de uitgaven die aan onderzoek en ontwikkeling worden besteed, steunbedrag).

(30) Uit de analyse van de door de Belgische autoriteiten verstrekte gegevens blijkt dat eind 2013 slechts twee ondernemingen voldeden aan alle voorwaarden van punt 5.4 van het O&O&I-steunkader (en daarbij tevens aan de voorwaarden van punt 5.1).

([18]) Koninklijk Besluit van 23 maart 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92 inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing in toepassing van artikel 275, §§ 2 en 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Belgisch Staatsblad van 31 maart 2014.

(31) Daaruit leidt de Commissie dus af dat punt 5.1 van het O&O&I-steunkader, aangaande steun voor O&O-projecten, de toepasselijke rechtsgrondslag vormt.

5.3.4. *Verenigbaarheid van de regeling vanaf 1 juli 2014*

(32) Het O&O&I-steunkader, de grondslag voor de beoordeling van de verenigbaarheid van de regeling, is op 30 juni 2014 verstreken.

(33) Vanaf 1 juli 2014 zou de regeling onder de vrijstelling van de algemene groepsvrijstellingsverordening kunnen vallen, indien aan de voorwaarden van hoofdstuk 1 is voldaan en de voorwaarden van artikel 25 (steun voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie) zijn nageleefd. De Belgische autoriteiten wordt gevraagd de Commissie te informeren over het resultaat van hun analyse en in voorkomend geval de hernieuwing van de regeling aan te melden.

6. **CONCLUSIE**

(34) De Commissie stelt vast dat België de regeling ten uitvoer heeft gelegd in strijd met artikel 108, lid 3, van het VWEU. Gelet op het voorgaande is de Commissie echter van oordeel dat de voortzetting van de toepassing van de regeling door de Belgische autoriteiten na 4 juli 2011, alsmede de daaraan aangebrachte wijzigingen, tot 30 juni 2014 verenigbaar zijn met de interne markt krachtens artikel 107, lid 3, onder c), VWEU.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De maatregel van gedeeltelijke vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing ten gunste van Young Innovative Companies, die door België ten uitvoer is gelegd, is tot 30 juni 2014 verenigbaar met de interne markt krachtens artikel 107, lid 3, onder c), VWEU.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2015.

Voor de Commissie
Margrethe VESTAGER
Lid van de Commissie